

ВЕРЕНЪ ДРУГАРЪ

27

Азъ имахъ някога другаръ,
другаръ ми беше веренъ той —
когато протрѣби трѣбата,
~~единъ до други во борбата~~ съ еднакъвъ пламѣкъ во душата
ний впуснахме се въ лѣтий бой.

Грѣмъ трясна, — пропищѣ куршумъ,
дали за тебѣ, или за менъ?
И чухъ азъ тежко той ~~крестена~~ да смене,
и видяхъ го раненъ предъ мене,
тамъ на земята поваленъ.

Бяхъ дигналъ пушката, къмъ менъ
кога рѣка протегна той —
и не можахъ да му помогна,
и въ щѣурма бързахъ да насмотна...
Прощавай, друже веренъ мой!

ЗАМКЪТЪ КРАЙ МОРЕТО

Ти виде ли високий замѣкъ
на морский стрѣменъ брягъ?
Надъ него облаци вечерни не спиратъ
не спиратъ своя бягъ.

Приждатъ облаци и бягатъ,
бучатъ лазурните вълни,

№ 349
65